

Polismyndigheten i Stockholms län
Att. NN
106 75 Stockholm

Tillsyn enligt personuppgiftslagen (1998:204) av Polismyndigheten i Stockholms län, tillsynen har särskilt avsett Länskriminalpolisens särskilda undersökning LUREN LKUT

Datainspektionens beslut

- 1) Datainspektionen förelägger Polismyndigheten i Stockholms län att senast den 30 juni 2012 upphöra med behandlingen av personuppgifter i den särskilda undersökningen i kriminalunderrättelseverksamhet LUREN LKUT (i det följande LUREN) med dnr AA-491-26847-2010 som bedrivs med stöd av polisdatalagen (1998:622) och punkten 4 i övergångsbestämmelsen till nya polisdatalagen (2010:361).

- 2) Datainspektionen förelägger Polismyndigheten i Stockholms län att senast den 15 augusti 2012 inkomma till Datainspektionen med en redogörelse för om polismyndigheten fortsatt eller avser att fortsätta med en behandling av personuppgifter som motsvarar behandlingen i LUREN men med stöd av polisdatalagen (2010:361). I redogörelsen ska följande uppges.
  - i) Enligt vilken eller vilka bestämmelser uppgiftssamlingen förs.
  - ii) Vilka personuppgifter som behandlas.
  - iii) Vilka kriterier som uppställs för att en personuppgift ska registreras i uppgiftssamlingen.
  - iv) Hur bakgrundsmaterialet hanteras dvs. materialet som inte är sålat utan består av det som erhålls från telefonernas "tömning".
  - v) Vilka gallringsrutiner som gäller för uppgiftssamlingen.
  - vi) På vilket sätt det framgår vilken gallringstid som ska tillämpas för uppgiften.
  - vii) Vilken behandlingshistorik som förs och hur den följs upp.

Sammanfattning

Datainspektionen har inspekterat en särskild undersökning vid namn LUREN som förs i kriminalunderrättelseverksamheten vid Länskriminalpolisen vid Polismyndigheten i Stockholms län. I LUREN registreras uppgifter som härrör främst från mobiltelefoner som tagits i beslag i förundersökningar. De uppgifter som lagrats i mobiltelefonerna utgör grunden för uppgifterna i LUREN.

Polismyndigheten föreläggs att upphöra med behandlingen då den inte följer bestämmelserna i den numera upphävda polisdatalagen (1998:622). Datainspektionen är framförallt kritisk till att de registreringar som sker inte kopplas till misstänkt brottslig verksamhet och att inte samtliga personuppgifters relevans för undersökningens ändamål provas vid registrering respektive gallring.

Redogörelse för tillsynsärendet

Datainspektionen inspekterade den 1 mars 2012 kriminalunderrättelseverksamheten vid Länskriminalpolisen vid Polismyndigheten i Stockholms län (i det följande polismyndigheten) i syfte att kontrollera personuppgiftsbehandlingen i den särskilda undersökningen i LUREN.

Den särskilda undersökningen LUREN startades 2007, men hade ett uppehåll och återupptogs i mars 2010. LUREN förs med stöd av bestämmelser i gamla polisdatalagen (1998:622) (GPDL), samt punkten 4 i övergångsbestämmelserna till polisdatalagen (2010:361) (PDL), som trädde i kraft den 1 mars 2012. Efter inspektionen har polismyndigheten meddelat att myndigheten har för avsikt att avsluta LUREN som förs med stöd av GPDL och istället inrätta motsvarande uppgiftssamling enligt bestämmelserna i 3 kap. PDL om gemensamt tillgängliga uppgifter.

I LUREN registreras uppgifter om telefoner och telefonnummer och de personer som är kopplade till dessa. Enligt polismyndighetens beslut om behandling av personuppgifter i den särskilda undersökningen anges att det finns anledning "att kartlägga och särskilt följa de telefoner och telefonnummer som förekommer i samband med den grova och organiserad brottslighet i syfte att identifiera de nätverk och de individer som begår dessa brott". Uppgifterna har inhämtats som överskottsinformation från förundersökningar och genom information från annan underrättelseverksamhet. De telefoner som är aktuella härrör i princip alltid från personer som är misstänkta för brott för vilket det i straffskalan är föreskrivet fängelse två år eller däröver. Dessutom görs en bedömning innan uppgifterna läggs in i LUREN, om uppgifterna kan antas tillföra något utifrån den inriktning och det uppdrag underrättelseverksamheten har i länet.

De personuppgifter som registreras i LUREN är uppgifter som finns lagrade i de telefoner som registreras. Det rör sig både om misstänkta och om deras kontaktnät. Många av uppgifterna i LUREN härrör från telefoner som tagits i beslag i förundersökningar och som i den egenskapen undersökts. Det innebär att polisen tar fram och behåller den information som finns lagrad i den beslagtagna telefonen, vilket brukar uttryckas så att telefonen "töms". Detta material läggs in i LUREN i en bakgrundsfil. Från bakgrundsfilen läggs sedan namn, telefonnummer, polisens anmälningsnummer (K-nummer) in i den s.k. aktiva delen av LUREN som används för sökningar.

Gallring av LUREN sker varje år och den prövning som görs är om det är relevant att ha telefonens innehavare, den s.k. referenspersonen, kvar i den särskilda undersökningen. Någon prövning av de personer som finns i referenspersonens kontaktnät sker inte. Bedöms det att referenspersonen inte ska gallras så blir också uppgifterna om referenspersonerna kvar. Vid den gallring som skedde 2011 togs 1/3-del av uppgifterna bort.

Vid inspektionen uppgavs att nästa gallring av LUREN ska äga rum i mars 2012. Antalet poster var vid inspektionen 350 000 i LUREN för 2011 och av dem avsåg 5 000 misstänkta personer.

Det är ett flertal personer som arbetar på polismyndighetens kriminalunderrättelsetjänst som har behörighet att söka i LUREN. På grund av den programvara som används saknas det spårbar behandlingshistorik som visar vad den inloggade har vidtagit för åtgärder.

Rättslig bakgrund

Detta ärende rör således behandling av uppgifter som i huvudsak kommer från enskildas telekommunikation. Datainspektionen prövar behandlingen utifrån GPDL och PDL som reglerar polisens personuppgiftsbehandling i den brottsbekämpande verksamheten. I detta avsnitt ges en beskrivning av dessa lagar i relevanta delar. I avsnittet ges också en övergripande beskrivning av de grundläggande regler som inskränker det offentliga rätt att ta del av enskildas elektroniska kommunikation och de regler som trots allt ändå, i olika sammanhang, ger polisen denna rätt.

Rätten till respekt för sitt privatliv och sin korrespondens

Enligt *artikel 8.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen)* har var och en rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens. Åtnjutandet av denna rättighet får enligt *artikel 8.2* inte inskränkas av offentlig myndighet annat än med stöd av lag och om det i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till

statens säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välbefinnande eller till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för hälsa eller moral eller andra personers fri- och rättigheter. Det lagstadgade undantaget måste vara utformat med sådan precision att inskränkningen av rättigheten är förutsebar i rimlig utsträckning.

Med "korrespondens" avses i Europakonventionen olika former för överföranden mellan individer såsom brev, andra typer av försändelser och överföring med hjälp av telefon, telefax, radio och datorer.

I 2 kap. 6 § första stycket regeringsformen (RF) stadgas en grundlagsskyddad rättighet för den enskilde att gentemot det allmänna vara skyddad mot undersökning av brev eller annan förtrolig försändelse och mot hemlig telefonavlyssning eller upptagning av telefonsamtal eller annat förtroligt meddelande. I bestämmelsens andra stycke anges att utöver vad som föreskrivs i första stycket är var och en gentemot det allmänna skyddad mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden. För att inskränka denna rättighet krävs enligt 2 kap. 20 § första stycket 2 punkten och 21 § RF stöd av lag och det ska vara för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Begränsningen får dessutom aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den.

Uppgifter om elektronisk kommunikation i förundersökningar

I utredningar om brott finns det inskränkningar med stöd av lag i rätten till skydd för privatliv och korrespondens. De brottsbekämpande myndigheterna kan få del av uppgifter om bland annat telefonabonnemang och telefonmeddelanden enligt bestämmelser i såväl *rättegångsbalken (RB)* som annan lagstiftning. Nedan följer en kort beskrivning av de bestämmelser som är tillämpliga under pågående förundersökning.

I en förundersökning erhålls ofta information genom förhör, husrannsakan och beslag. Det är metoder som också kan användas för att få information om telefoner och telefonmeddelanden. För att få uppgift om vilka kontakter den misstänkte haft under senare tid tas t.ex. inte sällan mobiltelefoner i beslag. Enligt huvudregeln i 27 kap. 1 § RB får föremål tas i beslag om det skäligen kan antas ha betydelse för utredning om brott. Ett beslut om beslag anses även innebära en rätt att undersöka det beslagtagna. Om en mobiltelefon tas i beslag får därför det som lagras i telefonen, när den tas i beslag, undersökas.

I en förundersökning kan också hemlig teleavlyssning eller hemlig teleövervakning ske. Hemlig teleavlyssning innebär enligt 27 kap. 18 § RB att telemeddelanden avlyssnas eller tas upp med hjälp av tekniskt meddelande när med-

delandena befordras eller har befordrats. För att få använda hemlig teleavlyssning krävs det att det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse två år eller att omständigheterna är sådana att det kan antas att brottets straffvärde överstiger fängelse två år. Hemlig teleövervakning innebär, enligt 27 kap. 19 § RB, att uppgifter i hemlighet hämtas in om teledelanden som befordras eller har befordrats till eller från viss teleadress. För hemlig teleövervakning räcker det att det för det misstänkta brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i sex månader eller att det avser vissa i bestämmelsen särskilt angivna brott. Hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning får bara ske om det finns någon som är misstänkt för brottet och åtgärden är av synnerlig vikt för utredningen, 27 kap. 20 § första stycket RB. Det är rätten som prövar frågor om hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning på ansökan av åklagare, 27 kap. 21 § första stycket RB. I 27 kap 24 § andra stycket RB anges att upptagningar eller uppteckningar från dessa hemliga tvångsmedel som huvudregel ska förstöras direkt om de inte har betydelse från brottsutredningssynpunkt eller för att förhindra förestående brott.

Det är också möjligt att under vissa förutsättningar inhämta uppgifter om telefoner och telefonmeddelanden med stöd av 6 kap. 20 § och 22 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK) från operatörer som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller elektronisk kommunikationstjänst. De brottsutredande myndigheterna kan få uppgift om ett abonnemang om det föreligger misstanke om brott som bedöms föranleda annan påföljd än böter. Det krävs alltså inte att det finns en misstänkt person. De uppgifter som kan lämnas ut är uppgifter som identifierar en abonnent eller ett abonnemang, såsom namn, titel, adress och abonnentnummer. Om det för det misstänkta brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år är operatören också skyldig att lämna ut uppgifter om särskilda meddelanden om vilka som har deltagit i utväxlingen av ett elektroniskt meddelande och när och under hur lång tid utväxlingen ägde rum.

Uppgifter om elektronisk kommunikation kriminalunderrättelseverksamhet

Hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning får för vissa särskilt angivna brott ske utan att det finns misstanke om brott men där det finns särskild anledning att anta att en person kommer att utöva sådan allvarlig brottslig verksamhet som angivits i lag (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott. Det är i detta fall mycket allvarliga brott som avses såsom sabotage, högförräderi och terroristbrott.

Prop. 2011/12:55 ändring av de brottsbekämpande myndigheternas tillgång till uppgifter om elektronisk kommunikation

För närvarande finns det ett lagförslag (prop. 2011/12:55) Om ändrade bestämmelser avseende de brottsbekämpande myndigheternas tillgång till uppgifter

om *elektronisk kommunikation* som i korthet innebär att vissa benämningar ändras och att bestämmelserna i LEK om de brottsbekämpande myndigheternas rätt att få del av uppgifter gällande elektroniska meddelanden ersätts med bestämmelser i RB om hemlig övervakning om uppgifterna begärs in i en förundersökning. För inhämtande av uppgifter till kriminalunderrättelseverksamhet föreslås en ny lag.

Tillstånd till hemlig övervakning av elektronisk kommunikation ska lämnas av allmän domstol, men det införs en möjlighet för åklagare att i vissa bråds-kande fall fatta interimistiska beslut. I polisens underrättelseverksamhet ska beslut om inhämtning fattas av myndigheten. Säkerhets- och integritets-skyddsnämnden ska utöva tillsyn över inhämtningen. För att uppgifter som har inhämtats i underrättelseverksamhet ska få användas i en förundersökning krävs ett tillstånd till hemlig övervakning av elektronisk kommunika-tion.

Överskottsinformation

Överskottsinformation kallas uppgifter i en utredning som ger information om något annat brott eller brottslig verksamhet än det som utredningen avser. Det finns vissa begränsningar i 27 kap. 23 a § RB att använda överskottsinfo-ration som erhållits vid hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning eller hemlig kamera övervakning, men i övrigt är det tillåtet att använda överskottsinformation som framkommer i utredningar både i kriminalunder-rättelseverksamhet och i förundersökningar.

Behandling av personuppgifter i kriminalunderrättelseverksamhet

Särskilda undersökningar

I kriminalunderrättelseverksamhet kan personuppgifter behandlas i särskilda undersökningar enligt 3 § och 14 § GPDL. För de särskilda undersökningar som pågår vid tiden för den nya polisdatalagens ikraftträdande 1 mars 2012 ska enligt 4 punkten i *övergångsbestämmelserna till PDL*, bestämmelserna i GPDL tillämpas, dock längst till utgången av 2014.

I en särskild undersökning ska uppgifter insamlas, bearbetas och analyseras i syfte att ge underlag för beslut om förundersökning eller om särskilda åtgär-der för att förebygga, förhindra eller upptäcka brott. En särskild undersökning får föras om polismyndigheten beslutat om en sådan undersökning och det finns anledning att anta att allvarlig brottslighet har utövats eller kan komma att utövas. Med allvarlig brottslighet avses här att det rör sig om brottslig verk-samhet som innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller där-över. Om uppgifterna avser en person som det inte finns någon misstanke mot så ska det särskilt anges. Enligt 16 § GPDL ska personuppgifter i särskilda un-

dersökningar gallras senast ett år efter det att behandlingen beslutats, men om det är av särskild betydelse för att en särskild undersökning ska kunna avslutas får uppgifterna behandlas under längre tid.

Nya polisdatalagen

Enligt nya PDL som trädde ikraft 1 mars i år kan personuppgifter behandlas i underrättelseverksamhet som gemensamt tillgängliga uppgifter om det är frågan om uppgifter som kan antas ha samband med brottslig verksamhet och den misstänkta verksamheten innefattar antingen brott för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver eller den misstänkta brottsliga verksamheten sker systematiskt, 3 kap 2 § första stycket 1 p PDL.

I 3 kap. 2 § första stycket 2 p PDL ger lagstiftaren ytterligare en möjlighet att i underrättelseverksamhet behandla personuppgifter som görs eller gjorts gemensamt tillgängliga. Det gäller uppgifter som behövs för att övervaka personer som kan antas komma att begå brott för vilket det är föreskrivet fängelse två år eller däröver. Dessutom ska personen i fråga vara allvarligt kriminellt belastad eller antas utgöra hot mot andras personliga säkerhet. I förarbetena anges att det beträffande dessa övervakade personerna inte ställs samma krav på koppling till brottslig verksamhet. "Det behöver alltså inte – till skillnad från vad som gäller enligt punkten 1 – finnas något antaget samband mellan personuppgiften och viss brottslig verksamhet." (Prop. 2009/10:85 s. 337).

Gallringen av uppgifter som registrerats på grund av att det kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som anges i 3 kap. 2 § första stycket 1 p PDL ska ske senast tre eller fem år efter utgången av det kalenderår som registreringen gjordes, enligt 3 kap. 14 § andra stycket PDL. Vilken tid som gäller beror på allvaret av den brottslighet som uppgiften antas ha samband med. Har en ny registrering skett beträffande personen ifråga räknas tiden från den nya registreringen. I tredje stycket i samma bestämmelse anges att uppgifter som behandlas i samband med övervakning av person ska gallras senast tio år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Skäl för beslutet

En restriktiv tillgång till elektronisk kommunikation

Som redovisats ovan finns ett antal bestämmelser som innebär att polisen kan få tillgång till uppgifter om enskildas kommunikation via telefon. De regler som direkt reglerar de brottsbekämpande myndigheternas tillgång till elektronisk kommunikation är restriktiva och är avsedda att inte ge tillgång till mer än vad som anses proportionellt med brottets allvar. Denna restriktivitet

stämmer väl överens med den rätt till respekt för privatlivet och korrespondensen som stadgas både i Europakonventionen och RF.

Reglerna om beslag är inte utformade för att ge tillgång till enskildas kommunikation, utan för att föremål ska kunna tas omhand i brottsutredningar. Bestämmelserna är därför utformade att generellt passa föremål och inte informationsbärare. Reglerna för beslag ska ändå tillämpas vid alla typer av beslag. Det innebär att när mobiltelefoner tas i beslag och undersöks får polisen del av de uppgifter som finns lagrade i telefonen utan att behöva beakta de särskilda krav som ställs på misstankenivå, straffnivå eller åtgärdens vikt för utredningen när det gäller brottsutredande myndigheters tillgång till elektronisk kommunikation. Att beslagsreglerna inte är anpassat för denna form materia ställer givetvis höga krav på polisen, att behandlingen av de uppgifter som de får tillgång till genom de beslagtagna telefonerna har ett tydligt lagstöd och att åtgärderna är nödvändiga med hänsyn till ändamålet.

Samband med misstänkt brottslig verksamhet

Idag förs LUREN med stöd av GPD. Det innebär att det ska finnas misstankar om allvarlig brottslig verksamhet. Polismyndigheten har tolkat det som att det brott som personen är misstänkt för i den förundersökning som mobiltelefonen tagits i beslag för ska nå upp till gränsen för allvarligt brott. Det är emellertid inte den brottsligheten som avses i bestämmelsen utan det ska avse brottslig verksamhet där någon förundersökning inte har inletts för att misstanken ännu inte avser ett konkret brott och därför hanteras i underrättelseverksamhet.

Det kan konstateras att även i PDL krävs det att det finns ett samband med misstänkt brottslig verksamhet enligt 3 kap. 2 § första stycket 1 p PDL. Föreligger inte ett sådant samband får ändå uppgifter registreras om de uppfyller lagkraven för övervakning av person.

Datainspektionen anser därför att de kriterier som polismyndigheten tillämpar för att registrera uppgifter i LUREN vare sig uppfyller kraven i GPD eller PDL.

Registrering av personer som inte är misstänkta

Rätten till respekt för sitt privatliv tillkommer den enskilde. Det innebär att lagligheten att behandla uppgifter måste prövas individuellt. Eftersom uppgifterna kan ha såväl ett direkt som indirekt samband med den misstänkta brottsliga verksamheten får uppgifter om personer som själva inte misstänks ha deltagit i den brottsliga verksamheten behandlas. Det som krävs är att uppgifterna kan antas vara av betydelse för att kartlägga den misstänkta brottsliga verksamheten. I förarbetena till PDL anges bland annat att en af-

färspartner eller en anhörig kan, beroende på omständigheterna, vara exempel på personer som kan ha ett sådant indirekt samband så att det är motiverat att registrera även dem (prop. 2009/10:85 s. 337). Det uppges även i förarbetena att det är självklart att sådan behandling som avser personer som inte är misstänkta för ett konkret brott eller för att delta i viss brottslig verksamhet bör omgärdas av särskilda bestämmelser till skydd för den enskildes integritet (s. 135). I LUREN avser merparten av uppgifterna personer som själva inte är misstänkta för brott. Att deras relevans för undersökningen inte prövas är i strid med bestämmelserna.

Gallring

Enligt GPDL ska de särskilda undersökningarna inte bevaras mer än högst ett år, men det finns en möjlighet att förlänga undersökningen för att den ska kunna avslutas. Här visas den diskrepans som har uppstått mellan lagstiftarens syfte med de särskilda undersökningarna och hur de faktiskt har kommit att tillämpas. Såsom många särskilda undersökningar är inte LUREN uppbyggd för att undersöka ett konkret spaningsuppslag och därför har den inte heller något tydligt avslut. Det innebär att gallringen inte sker utifrån att syftet med undersökningen har uppnåtts, utan för att uppgifterna inte längre bedöms ha relevans för undersökningen.

Enligt PDL ska gallring ske inom viss tid från det att uppgiften infördes. Hur lång tid uppgiften får bevaras har samband med varför uppgiften registrerades. Det krävs därför att de som arbetar med behandlingen kan utläsa vilken brottslig verksamhet som uppgiften härrör till, alternativt att den avser en övervakad person.

Polismyndigheten har uppgett att mängden uppgifter i LUREN är så stor att det inte är möjligt att pröva varje enskild post utan prövningen sker utifrån referenspersonen dvs. den misstänkte. Datainspektionen inser svårigheten, men kan samtidigt konstatera att 98 % av uppgifterna i den särskilda undersökningen inte prövas mot lagens krav vare sig vid införandet eller vid gallringen. Det är uppenbart att polisen genom detta förfarande registrerar personuppgifter utan att det finns fog för det. Det finns vanligtvis uppgifter i en mobiltelefon om många personer som inte alls är av intresse för polisens underrättelseverksamhet även om telefonens innehavare misstänks syssla med brottslig verksamhet. Det kan vara kontaktuppgifter till släktingar, vänner, kollegor, men också till kontakter som är än mindre relaterade till telefonens innehavare som namn och telefonnummer till tandläkare, barnens lärare och klasskamrater. De personer som inte själva är misstänkta för delaktighet hör till den kategori av personer som lagstiftaren har uppgett bör omgärdas av särskilt skydd för sin integritet. Det är därför inte acceptabelt att en prövning inte sker på individnivå.

Bakgrundsmaterial

Beträffande det bakgrundsmaterial som läggs in i LUREN och som innehåller material från den "tömnda" telefonen, så används det för att kunna följa upp uppgifter som har tagits fram vid sökning i LUREN. Hur innehållsrikt bakgrundsmaterialet är varierar beroende på hur mycket som lagrats i telefonen. I många telefoner finns det idag rikligt med material som är av mycket personlig karaktär, både för den som innehar telefonen och för den som finns i innehavarens kontaktnät. Användningsområdet för moderna mobiltelefoner ökar också hela tiden och därmed kommer också innehållet öka i både mängd och informationstyp. Det krävs att det är nödvändigt med hänsyn till ändamålet för att dessa uppgifter ska få registreras. Eftersom uppgifterna finns bevarade i förundersökningsmaterialet såsom resultat av undersökningen av beslaget finns uppgifterna att tillgå om det skulle behövas. Att samla det kompletta bakgrundsmaterialet i ett register eller en uppgiftssamling för att användas i underrättelseverksamhet är inte nödvändigt och inte proportionerligt i förhållande till det intrång som det utgör i enskildas integritet. Datainspektionen anser därför att det inte är tillåtet att bevara bakgrundsmaterialet i undersökningen eller uppgiftssamlingen.

Behandlingshistorik

Såsom tidigare konstaterats så är uppgifterna i LUREN integritetskänsliga och de bara får behandlas för visst syfte. Det är därför inte tillfredsställande att det i systemet inte finns en spårbar behandlingshistorik. Datainspektionens uppfattning är att åtkomsten och de åtgärder som vidtas i systemet ska registreras och dokumenteras. Polismyndigheten ska även ha rutiner för att regelmässigt och systematiskt följa upp behandlingshistoriken.

Slutsats

LUREN uppfyller enligt Datainspektionens bedömning inte kraven för en särskild undersökning enligt GPD eller en gemensamt tillgänglig uppgiftssamling enligt reglerna i PDL. Den innehåller en stor mängd personuppgifter som inte har prövats mot de regler som gäller för behandling av personuppgifter i polisens underrättelseverksamhet och den prövning som gjorts har inte utgått från lagens krav på att det ska finnas samband med misstänkt brottslig verksamhet. Datainspektionen förelägger därför polismyndigheten att upphöra med LUREN i dess nuvarande form.

Hur man överklagar

Om ni vill överklaga beslutet skall ni skriva till Datainspektionen. Ange i skriften vilket beslut som överklagas och den ändring som ni begär. Överklagandet skall ha kommit in till Datainspektionen senast tre veckor från den dag beslutet meddelades för att kunna prövas. Datainspektionen sänder över-

klagandet vidare till Förvaltningsrätten i Stockholm för prövning om inspektionen inte själv ändrar beslutet på det sätt ni har begärt.

Detta beslut har fattats av generaldirektören Göran Gräslund i närvaro av chefsjuristen Hans-Olof Lindblom, tillsynschefen Britt-Marie Wester, juristerna Nicklas Hjertonsson och Katarina Tullstedt (föredragande).

Göran Gräslund

Katarina Tullstedt

Kopia till:

Rikspolisstyrelsen Rättsenheten